د حضرت میکاه نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

١ (١) د مالِک خُدائ پېغام چې د مورشيت ميکاه باندې د یوتام، احاز او حزقياه د حکومت په دوران کښې نازل شو، چې د
يهوداه بادشاهان وُو. هغه رويا چې هغهٔ د سامريه او يروشلم په حقله ولیده. (٢) اے ټولو خلقو تاسو واورئ، اے زمکې او ټولو
خلقو چې په دې کښې يئ، غوږ ونيسئ، مالِک خُدائ پاک دې ستاسو خِلاف د خپل مقدس کور نه ګواهي ورکړی، (٣) ګورئ،
مالِک خُدائ راروان دے، هغه په آسمان کښې خپل تخت پرېږدی او د زمکې اوچت ځايونه د پښو لاندې کوی. (٤) غرونه د هغهٔ
لاندې ويلی کيږی، او وادئ په مينځ شليږی، څنګه چې موم د اور په وړاندې ويلی کيږی، څنګه چې اوبهٔ د اوچت ځايونو نه
لاندې راځی. (٥) او دا هر څهٔ ولې پېښ شول؟ ځکه د اِسرائيل د سرکشئ په وجه، آو، دا د ټول قوم د ګناهونو په وجه وشول. د
اِسرائيل د سرکشئ ذمه وار څوک دی؟ سامريه، دا لوئ ښار دے. د يهوداه د بُت پرستئ ځايونه چرته دی؟ په يروشلم کښې، دا
لوئ ښار دے. (٦) نو په دې وجه به زهٔ سامريې نه د کنډرو ډېرے جوړ کړم، يو داسې ځائ چې د انګورو بوټی به په کښې
کَرلے شی. زهٔ به د دې دېوالونو کاڼی وادئ ته وغورزوم او د دې بنيادونه به ښکاره کړم. (٧) د دې ټول بُتان به ټوټې ټوټې شی،
او د هغې د کنجرتوب ټوله ګټه به وسوزولې شی. زهٔ به د هغوئ د عبادتخانو ټول بُتان تباه کړم. ځکه چې هغې دا هر څهٔ د خپل
کنجرتوب په ګټه حاصل کړی دی، اوس به دا هر څهٔ د هغې نه واخستے شی او نورو کنجرو ته به په مزدورۍ کښې ورکړے
شی.

ژړا او ماتم

(٨) په دې وجه به زهٔ ماتم وکړم او د غم مرثيه به ووايم، زهٔ به پښې ابلې پښې او بربنډ وګرځم. زهٔ به لکه د ګيدړ په شان
وکونډېږم او لکه د ګونګی په شان به چغې ووهم. (٩) نو د هغې زخمونه لا علاجه دی. دا يهوداه ته هم راغلو. دا زما د خلقو
نزدې دروازې پورې راورسېدو، تر دې چې يروشلم ته راورسېدو. (١٠) دا په جات کښې دشمن ته مهٔ وايئ، او مهٔ ژاړئ. په
بيت‌عفره کښې په خاورو کښې ورغړېږئ. (١١) بربنډ او د شرم سره دلته نه تېر شئ، تاسو څوک چې په سفير کښې اوسېږئ.
هغوئ څوک چې په ضنان کښې اوسيږی هغوئ به بهر نهٔ راوځی. بيت‌ايضل په خپله په غم کښې دے، ستاسو د حفاظت اُميد
ختم شو. (١٢) هغه څوک چې په ماروت کښې اوسيږی او په مايوسئ سره د مدد په طمع دی، ځکه چې د مالِک خُدائ نه افت
نازل شوے دے، او د يروشلم دروازې پورې رارسېدلے دے. (١٣) تاسو څوک چې په لکيس کښې اوسېږئ، په آسونو پسې
جنګی ګاډی وتړئ. تاسو د صيون لور دپاره د ګناه سرچينه وئ، ځکه چې د بنی اِسرائيلو جرمونه هم په تاسو کښې موجود وُو.
(١٤) نو په دې وجه به تاسو موريشت‌جات ته د خُدائ په امانئ تحفې ورکړئ. د اکزيب ښار به د اِسرائيل د بادشاهانو دپاره
دوکه ثابته شی. (١٥) د مريسه اوسېدونکو، زهٔ به يو فتح کوونکے ستاسو خلاف درولېږم. هغه څوک چې د اِسرائيل مشران دی،
هغه به د عدولام غار ته وتښتی. (١٦) خپل سرونه په ماتم کښې ګنجی کړئ د هغه بچو دپاره چا نه چې تاسو خوشحاله يئ، خپل
ځانونه بلکل ګنجی کړئ، ځکه چې هغوئ به تاسو نه جلاوطن شی.

د انسان بې‌اِنصافی او خُدائ پاک

٢ (١) افسوس په هغوئ باندې څوک چې د بې‌اِنصافئ منصوبې جوړوی، په هغوئ چې په خپلو کټونو کښې د بدو منصوبو
خوبونه ګوری. د سحر په رڼا کښې هغوئ دا پوره کوی ځکه چې د دې کول د دوئ په اختيار کښې دی. (٢) چې هغوئ د پټو په
لالچ کښې راشی نو قبضه يې کړی، او چې د کورونو په لالچ کښې راشی نو دا ونيسی. هغوئ د خلقو نه خپل کور په دوکه اخلی،
او رشته‌دار د وراثت نه محرومومی. (٣) نو په دې وجه مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ د دې قوم خلاف د تباهئ منصوبه جوړوم،
د دې نه به تاسو ځان خلاص نهٔ کړئ. تاسو به نور په غرور کښې نهٔ ګرځئ، ځکه چې دا به د افت وخت وی. (٤) په هغه ورځ
به خلق تا پورې خندا کوی، هغوئ به تا ته پېغور درکوی د غم په دې مرثيې کښې، ”مونږ مکمل تباه شُو، زما د قوم ملکيت

تقسیم شو. مالِک زمونږ جائیداد اخستے دے او هغه یې غدارانو له ورکړے دے.“ ۵ نو ځکه په تاسو کښې به هیڅوک د
مالِک خُدائ په مجلس کښې نهٔ وی چې زمکه په پچه تقسیم کړی.

د دروغو پیغمبران

۶ ”پیشګوئي مهٔ کوه،“ د خلقو پیغمبران وائی، ”د دې څیزونو په حقله پیشګوئي مهٔ کوه، شرم به مونږ ګېر نهٔ کړی.“ ۷ اے د
یعقوب قومه، آیا داسې خبره کول په کار دی، آیا د مالِک خُدائ روح غصه دے؟ آیا هغه داسې کارونه کوی؟ آیا زما کلام ښهٔ نهٔ
دے د هغوئ دپاره د چا لارې چې نېغې دی؟ ۸ تر ننه پورې زما خلق لکه د دشمن غوندې زما خلاف راپاڅی. تاسو د هغوئ د
اوږو نه قیمتی چُوغه وباسئ څوک چې په تاسو باور کوی، او لکه د هغه سرو په شان یې بربنډهٔوئ لکه څوک چې د جنګ نه
راواپس شی. ۹ تهٔ زما د قوم ښځې د خپلو ښائسته کورونو نه شړې. تهٔ د هغوئ د بچو نه د تل دپاره زما نعمتونه اخلې. ۱۰
پاڅه دلته نه ځه، ځکه چې دا ستا د آرام ځائ نهٔ دے، ځکه چې دا پلیت دے، دا تباه شوے دے، دلته ستا دپاره علاج نشته. ۱۱
کهٔ یو دروغژن او دوکه باز راشی او وائی، ”زهٔ به تاسو دپاره د میو او د شرابو پیشګوئي وکړم،“ هغه به د دې خلقو دپاره بلکل
صحیح پیغمبر وی.

د خلاصون وعده کول

۱۲ زهٔ به یقیناً تاسو ټول راغونډ کړم، اے د یعقوب اولاده، زهٔ به یقیناً د بنی اِسرائیل ژوندی پاتې شوی خلق رایوځائ کړم. زهٔ
به هغوئ داسې رایوځائ کړم لکه ګډې چې شپول ته رایوځائ کیږی، لکه چې رمې د خپل څرن ځائ کښې وی، هغه ځائ به د
خلقو نه ډک وی. ۱۳ څوک چې لاره کولاو کړی هغه به د هغوئ نه مخکښې روان وی، هغوئ به دروازې ماتې کړی او بهر به
وځی. د هغوئ بادشاه به د هغوئ نه مخکښې روان وی، مالِک خُدائ به د هغوئ رهنمائی کوی.

مشران او پیغمبران ورټلے شول

۳ ۱ بیا ما ووئیل، غوږ شئ، اے د یعقوب مشرانو، اے د اِسرائیل حکمرانانو. آیا تاسو په اِنصاف نهٔ پوهېږئ، ۲ تاسو چې
د نیکۍ نه نفرت او د بدۍ سره مینه کوئ، څوک چې زما د قوم نه څرمن وباسئ او د هغوئ د هډوکو نه غوښه لرې کوئ، ۳
تاسو چې زما د قوم غوښې خورئ، د هغوئ نه څرمن وکاږئ او د هغوئ هډُوکی ټوټه ټوټه کوئ، څوک چې هغوئ لکه د کړی د
غوښې په شان ټوکړې کوئ، یا یې لکه د دېګ د غوښې په شان کوئ. ۴ بیا به هغوئ مالِک خُدائ ته چغه کړی، خو هغه به
هغوئ ته جواب ورنهٔ کړی. په هغه وخت کښې به هغه خپل مخ د هغوئ نه پټ کړی د هغه بدو عملونو په وجه چې هغوئ کړی
دی. ۵ مالِک خُدائ دا فرمائی چې، هغه پیغمبران چې څوک زما خلق بې‌لارې کوی، کهٔ څوک په هغوئ څهٔ وخوری نو هغوئ
د امن اعلان کوی، خو کهٔ هغه دا نهٔ شی کولے، نو دوئ د هغهٔ خلاف د جنګ کولو تیارے کوی. ۶ نو په دې وجه به په تاسو
شپه راشی، چې بغېر د رویا به وی، او تیارهٔ به راشی چې بغېر د پیشګویی به وی. نمر به ښکته شی د پیغمبرانو دپاره، او ورځ به
د هغوئ دپاره تیارهٔ شی. ۷ رویا کتونکی به وشرمیږی او قسمت ښودونکی به بې‌عزته شی. هغوئ ټول به خپل مخونه پټ کړی
ځکه چې د خُدائ پاک د طرف نه ورته جواب نهٔ ملاوېږی. ۸ خو زهٔ په خپله د قدرت نه، د مالِک خُدائ د روح نه، او د
اِنصاف او د قوت نه معمور یم، چې یعقوب ته خپل جرمونه، او بنی اِسرائیلو ته خپله ګناه وښایم. ۹ دې ته غوږ شئ، اے د
یعقوب د قوم مشرانو، او د اِسرائیل د قوم حکمرانانو، څوک چې اِنصاف نه نفرت کوئ او هغه هر څهٔ غلطوئ چې صحیح وی،
۱۰ څوک چې صیون په قتل عام جوړَوئ، او یروشلم په بدعملۍ جوړَوئ. ۱۱ د دې حکمرانان په رشوت اخستو عدالت کوی،
د دې اِمامان په پیسو تعلیم ورکوی، او د دې پیغمبران په پیسو پیشګوئي کوی، او په مالِک خُدائ د باور کولو دعویٰ کوی خو په
حقیقت کښې په هغهٔ باور نهٔ کوی، او داسې وائی چې، ”آیا مالِک خُدائ زمونږ په مینځ کښې نهٔ دے؟ په مونږ به هیڅ افت رانهٔ
شی.“ ۱۲ نو ځکه ستاسو په وجه، صیون به لکه د پټی غوندې یوه کړے شی، یروشلم نه به د کنډر یو ډېرے جوړ شی، او د
خُدائ پاک د کور په غر به ګڼ ځنګل وشی.

د مالِک خُدائ غر

۴ ① په آخرى ورځو کښې به د مالِک خُدائ د کور غر آباد شى او دا به په ټولو غرونو کښې مشر وى، دا به د غرونو دپاسه اوچت شى، او د ډېرو قومونو خلق به ورته راشى. ② ډېر قومونه به راشى او وائى به، ”راځئ چې بره د مالِک خُدائ غر ته لاړ شُو، د يعقوب د خُدائ پاک کور ته. هغه به مونږ ته خپلې طريقې وښائى، نو چې مونږ د هغهٔ په لار روان شُو.“ شريعت به صيون نه راوځى، او د خُدائ پاک کلام به د يروشلم نه راشى. ③ هغه به د ډېرو قومونو په مينځ کښې عدالت وکړى، او د لرې او نزدې مضبوطو حکومتونو لانجې به فيصله کړى. هغوئ به خپلې تُورې وټکوى او يوې به ورنه جوړې کړى او د خپلو نېزو نه به د بوټو قينچيانې جوړې کړى. قوم به د قوم خلاف تُوره نهٔ اوچتوى، او نهٔ به هغوئ د جنګ کولو تربيت حاصلوى. ④ هر يو کس به د خپل انګور د بوټى لاندې او د خپلو اينځرو د ونو لاندې کښېنى، او څوک به هم هغوئ ونهٔ ويروى. ځکه چې دا مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائيلى دى. ⑤ هر يو قوم به د خپلو معبودانو په نوم روان وى، خو مونږ به د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک په نوم د تل دپاره روان يُو.

د مالِک خُدائ منصوبه

⑥ ”په هغه ورځ،“ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”زهٔ به ګوډيان راغونډ کړم، زهٔ به جلاوطن شوى راجمع کړم او هغوئ چې ما ورته غم و درد رسولے وو. ⑦ زهٔ به د ماتو ګوډو او د هغوئ نه څوک چې جلاوطن کړے شوى دى يوه ډله بچ کړم چې يو مضبوط قوم ترې جوړ کړم. زهٔ مالِک خُدائ به په هغوئ د هغې ورځ نه واخله د تل دپاره د يروشلم نه حکومت کوم.“ ⑧ او ترڅو چې تهٔ يې، اے د رمې حفاظت کوونکيه، اے د صيون لور مضبوطې قلعې، پخوانے حکومت به تا ته بيا مِلاو شى، او بادشاهت به بيا يروشلم لور ته مِلاو شى. ⑨ تهٔ اوس دومره په چغو ولې ژاړې، آيا ستا بادشاه نشته؟ آيا ستا مشيران مړهٔ شوى دى، درد تهٔ داسې ګېر کړے يې لکه چې ښځه د ماشوم د پيدا کېدو په درد کښې وى؟ ⑩ اے د صيون لورې، داسې د درد نه چغې او ټوپونه ووهه، لکه چې ښځه د ماشوم پيدا کېدو په وخت وهى، ځکه چې اوس به تاسو خامخا ښار پرېږدئ او په کولاو ميدان کښې به اوسېږئ. تهٔ به بابل ته لاړه شې، خو تهٔ به هلته بچ کړے شې. هلته به مالِک خُدائ تا د خپلو دشمنانو د لاسونو نه د تاوان په بدله را آزاده کړى. ⑪ نو اوس ډېر قومونه ستا خِلاف راغونډ شوى دى. هغوئ وائى، ”پرېږدئ چې هغه بې‌عزته شى، او پرېږده چې زمونږ سترګې په شوق سره صيون ته وګورى.“ ⑫ خو دوئ ته د مالِک خُدائ د سوچونو پته نشته، هغوئ ته د هغهٔ د منصوبې پته نشته، هغه هغوئ درمند ته لکه د ګېډو په شان راغونډوى. ⑬ پاڅه او مُلکونه غوبل کړه، اے صيون لورې، ځکه چې زهٔ به تا له د اوسپنې ښکر درکړم، زهٔ به تا ته د پيتلو نوکونه درکړم او تهٔ به ډېر قومونه ټوټې ټوټې کړې. تهٔ به د هغوئ هغه مال چې په ظلم زياتى يې حاصل کړے دے مالِک خُدائ ته وقف کړې او د هغوئ دولت به د ټولې دُنيا مالِک ته پېش کړې.

۵ ① خپل فوج راغونډ کړه، اے د فوجيانو ښارېې، ځکه چې زمونږ خلاف محاصره شوې ده. هغوئ به د اِسرائيل مشر په چوکې سره په مخ ووهى.

د بيت‌لحم نه وعده کړے شوے حکمران

② خو تهٔ، اے د بيت‌لحم اِفراته، اګر کهٔ تهٔ د يهوداه په قبيلو کښې وړه يې، خو تا نه به ما دپاره هغه راشى څوک چې به د اِسرائيل سردار وى، د هغهٔ نسب زوړ دے، او د پخوانى زمانې نه راروان دے. ③ نو بنى اِسرائيل به تر هغه وخته پورې خپلو دشمنانو ته پرېښودلے شى ترڅو چې د يوې اُميدوارې ښځې د ماشوم د پيدا کېدو وخت پوره شى. او چې د هغهٔ نور ورونړه د بنى اِسرائيلو سره د اِتحاد کولو دپاره راواپس شى. ④ هغه به د خپلو رمو د شپونتوب دپاره ودرېږى د مالِک خُدائ په طاقت سره، د مالِک خپل خُدائ پاک د نوم په رُعب سره. او هغوئ به په امن سره اوسېږى، نو بيا به د هغهٔ عظمت د دُنيا آخرى حدونو ته ورسيږى. ⑤ او هغه به د هغوئ سلامتيا سرچينه وى.

خلاصون او سزا

کله چې اسوریان زمونږ په مُلک حمله وکړی او زمونږ په ېَخو دېوالونو راواوړی، مونږ به د هغوئ خلاف د قوم اووهٔ مشران، او ورسره اتهٔ حکمرانان هم راوچت کړُو. (۶) هغوئ به د تُورې په زور د اسوریې په مُلک، او د نمرود په مُلک به د تُورې په زور حکومت کوی. هغه به مونږ د اسوریانو نه خلاص کړی کله چې هغوئ زمونږ په مُلک باندې حمله وکړی او زمونږ سرحدونو ته رانَنوځی. (۷) د یعقوب پاتې شوی خلق به د ډېرو قومونو په مینځ کښې لکه د مالِک خُدائ د رالېږلے شوې پرخې یا په واښو د باران په شان وی، کوم چې د انسان انتظار نهٔ کوی او نهٔ د انسان دپاره ایساریږی. (۸) د یعقوب پاتې شوی به د قومونو په مینځ کښې وی، د ډېرو قومونو په مینځ کښې، لکه چې شیر د ځنګلی ځناورو په مینځ کښې وی، یا لکه چې ځوان شیر د ګډو د رمو په مینځ کښې وی، چې دے روان وی نو په پنجه وهل کوی او ماتول کوی، او هیڅ څوک ترې نه ځان نهٔ شی بچ کولے. (۹) تاسو به په کامیابۍ سره په خپلو دشمنانو بریالی شئ، او ټول دشمنان به مو تباه شی. (۱۰) "په هغه ورځ،" مالِک خُدائ فرمائی، "زهٔ به ستاسو آسونه تباه کړم ستاسو په مینځ کښې او ستاسو جنګی ګاډې به ختمې کړم. (۱۱) زهٔ به ستاسو د مُلک ښارونه تباه کړم او ستاسو ټولې مضبوطې قلعه ګانې به راوغورزوم. (۱۲) زهٔ به ستا جادوګر تباه کړم او ستاسو په مینځ کښې به فالګر نور نهٔ وی. (۱۳) زهٔ به ستاسو تراشلے شوی بُتان او مقدس کانِی ستاسو مینځ نه تباه کړم، تاسو به نور د خپل لاس جوړ شوی څیزونو ته سجده نهٔ کوئ. (۱۴) زهٔ به ستاسو د مینځ نه د اشیرې بُت ستنې راوکاږم او ستاسو ښارونه به تباه کړم. (۱۵) زهٔ به انتقام واخلم په غصه او قهر کښې د هغه قومونو نه چې زما حُکم یې نهٔ دے منلے."

د خُدائ پاک مقدمه د بنی اِسرائیلو خلاف

۶ (۱) هغې ته غوږ شئ څهٔ چې مالِک خُدائ فرمائی، ودرېږه، خپله مقدمه د غرونو د وړاندې بیان کړه، پرېږده چې غرونه واوری چې تهٔ څهٔ وائې. (۲) واورئ، اے غرونو، د مالِک خُدائ اِلزام، تاسو غوږ ونیسئ. غوږ شئ، اے د زمکې ابدی بنیادونو. ځکه چې مالِک خُدائ د خپلو خلقو خلاف مقدمه کړې ده، هغه د بنی اِسرائیلو خلاف جرم لګوی. (۳) "زما خلقو، ما تاسو سره څهٔ کړی دی؟ ما په تاسو څهٔ بوج اچولے دے؟ ما له جواب راکړئ. (۴) ما تاسو د مِصر نه بهر راوویستئ، او ما تاسو د غلامۍ د مُلک نه آزاد کړئ. ما موسیٰ سره د هارون او مریم درولېږل چې ستاسو لارښودنه وکړی. (۵) اے زما خلقو، هغه وخت رایاد کړئ چې بلق د موآب بادشاه تاسو ته د نقصان رسولو کوشش کولو او بعور د بلعام زوئ څهٔ جواب ورکړو. رایاد کړئ خپل سفر د شطیم نه تر جِلجال پورې، نو تاسو ته به د مالِک خُدائ د صداقت کارونه معلوم شی." (۶) "زهٔ د څهٔ سره د مالِک خُدائ د وړاندې راشم او د لوئ خُدائ پاک په وړاندې سجده وکړم؟ آیا زهٔ د هغهٔ په وړاندې د یو کلن سخو د سوزېدونکو قربانو سره راشم؟ (۷) آیا مالِک خُدائ به په زرګونو ګډانو، او د زیتُونو د تېلو په زرګونو نِهرونو خوشحاله شی؟ آیا زهٔ خپل ورومبے پیدا شوے ماشوم د خپلو ګناهونو دپاره پېش کړم، او د خپل بدن مېوه د خپل روح د ګناهونو دپاره؟" (۸) هغهٔ تاسو ته ووئیل، اے انسانه، چې ښېګړه څهٔ ته وائی، او مالِک خُدائ درنه څهٔ غواړی، یعنې چې اِنصاف کوئ او د رحم سره مینه کوئ او د خپل مالِک خُدائ سره په عاجزۍ سره تلل کوئ.

د بنی اِسرائیل ګناه او سزا

(۹) غوږ شئ، مالِک خُدائ ښار ته آواز کوی. او ستا د نوم نه یرېدل حکمت دے. "په هغه چوکه غور وکړئ او په هغهٔ هم چا چې مقرر کړې ده. (۱۰) آیا زهٔ د بدعمله په کور کښې په بدعملۍ سره ګټلے شوې خزانې هېرې کړم، او هغه کم ناپ تول چې پرې لعنت شوے دے؟ (۱۱) آیا زهٔ هغه سړے بې‌سزا پرېږدم څهٔ چې په تول کښې بې‌ایمانی کوی، او ورسره د غلط وزن تیلی وی؟ (۱۲) د هغې مالداره خلق ظالمان دی، د هغې خلق دروغژن دی او د هغوئ ژبې د دوکې خبرې کوی. (۱۳) نو بیا ستاسو د ګناهونو په وجه ما ستاسو تباه کول، او وړانول شروع کړل. (۱۴) تاسو به خوراک وکړئ، خو ماړه به نهٔ شئ، او ستاسو خېټه به اوس هم تشه وی. تاسو به څیزونه جمع کړئ خو څهٔ به بچ نهٔ کړئ، ځکه چې تاسو څهٔ جمع کوئ هغه به زهٔ په تُوره ووهم. (۱۵)

تاسو به غله وکَرئ، خو فصل به ونهٔ رېبئ، تاسو به د زيتُونو نه تېل وباسئ خو دا به خپل ځان دپاره استعمال نهٔ کړئ، تاسو به
انګورو نه مے وباسئ، خو مے به ونهٔ څښئ. (۱۶) تاسو د عُمرى بادشاه خراب قانون او د اخىاب د قوم ټول خراب رسمونه
اختيار کړى دى. نو په دې وجه به زهٔ تاسو بلکل تباه و برباد کړم او نورو خلقو ته به مو د عبرت يو مثال وګرځوم. څوک هم
چې تاسو ګورى ستاسو نه به کرکه کوى او درپورې به مسخرې کوى.“

د بنى اِسرائيلو بدبختى

۷ (۱) زهٔ څومره بدبخته يم، زهٔ د هغه مېوه راټولونکى په شان يم چې د فصل د راټولولو نه وروستو د خوړلو دپاره هيڅ څيز
پيدا نهٔ کړى. نهٔ د انګورو يوه غنچه د انګورو په باغ کښې او نهٔ د اينځر يو تازه دانه چې خپله لوږه ورباندې ماته کړى. (۲)
مؤمنان د دُنيا نه ختم کړے شول، يو نېک هم پاتې نهٔ شو. ټول انسانان په دې انتظار کښې دى چې وينه توئ کړى، هر يو خپل
ورور په جال کښې راګېروى. (۳) د هغوئ دواړه لاسونه په غلطو کارونو کښې تکړه دى، حکمرانان تحفې غواړى، قاضيان
رشوت قبلوى، زورَور هغه حکم کوى چې څهٔ يې خوښ وى. دوئ ټول يو ځائ سازشونه کوى. (۴) د هغوئ د ټولو نه ښهٔ هم
لکه د ازغن بوټى په شان دے، د هغوئ ډېر نېکان د ازغن بوټو د ډېرى نه هم خراب دى. خو ستاسو د فېصلې ورځ راغلې ده،
ستاسو د سزا او وارخطايۍ وخت رارسېدلے دے. (۵) په خپل ګاونډى باور مهٔ کوه، مهٔ په خپل دوست اعتبار کوه. تر دې چې
څوک ستا په غېږ کښې اودهٔ کېږى هغې سره هم په خپلو خبرو کولو کښې خيال کوه. (۶) ځکه چې نن سبا زوئ د پلار
بې‌احترامى کوى، او لور د خپلې مور خلاف راپاځى، اِنږور د خپلې خواښې مخالفت کوى. او د سړى دشمنان به د هغهٔ د خپل
کور خلق وى. (۷) خو زهٔ به د مالِک خُدائ په امداد نظر ساتم، زهٔ د خپل خلاصونکى خُدائ پاک انتظار کوم، زما خُدائ پاک
به زما واورى.

بنى اِسرائيل به راوچت شى

(۸) ما ته په حسرت سره مهٔ ګوره، زما دشمنه، اګر کهٔ زهٔ غورزېدلے يم، زهٔ به بيا راوچت شم. اګر کهٔ زهٔ په تيارهٔ کښې ناست
يم، خو مالِک خُدائ به زما رڼا وى. (۹) ځکه چې ما د هغهٔ خلاف ګناه کړې ده، نو زهٔ به د مالِک خُدائ قهر وزغمم، ترڅو چې
هغه زما د مقدمې وکالت وکړى او زما حق قائم کړى. هغه به ما بهر رڼا ته راولى، زهٔ به د هغهٔ صداقت وګورم. (۱۰) بيا زما
دشمنان به دا وګورى او دوئ به وشرمېږى، هغه چا چې ما ته ووئيل چې، ”مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک چرته دے؟“ زما
سترګې به د هغې بربادى وګورى، اوس به هغه داسې د پښو لاندې شى لکه په کوڅو کښې چې ختې وى. (۱۱) ستا د دېوالونو
جوړولو دپاره ورځ به راشى، په هغه ورځ به ستا سرحدونه لوئ شى. (۱۲) د ډېرو ځايونو نه به خلق ستا د عزت کولو دپاره راشى
د اسور نه واخله د مِصر ښارونو پورې، او د مِصر نه واخله د فرات سيند پورې، او د لرى سمندرونو او غرونو پورې. (۱۳)
زمکه به د اوسېدونکو په وجه او د هغوئ د بدو عملونو په نتيجه کښې د خلقو نه شاړه شى.

دُعا او شُکر ګزارى

(۱۴) اے مالِکه، د خپلو خلقو شپونتوب په خپلې لښتې سره وکړه، په خپله برخه رمې څوک چې د زرخيزه زمکې په مينځ کښې
په ځنګل کښې اوسېږى، هغوئ پرېږده چې لکه د پخوا په شان په بسن او جِلعاد کښې وځرېږى. (۱۵) بيا مالِک خُدائ فرمائى
چې، ”د هغه ورځو په شان کله چې تاسو د مِصر نه راووتلئ، زهٔ به هغوئ ته خپلې معجزې وښايم.“ (۱۶) قومونه به وګورى او
حېران به شى، هغوئ به د خپل ټول زور نه محروم شى. هغوئ به ګوته په خولهٔ ودرېږى او هغوئ به هيڅ نهٔ اورى. (۱۷) هغوئ به
لکه د مار خاوره وخورى، لکه د هغه مخلوق چې په زمکه په سينه ښوېږى. هغوئ به په رېږدو بهر د خپل غارونو نه راوځى،
هغوئ به د يرې نه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته راوګرځى او تا نه به يرېږى. (۱۸) ستا په شان خُدائ څوک دے چې په
خپلو غوره شوو کښې د بچ شوو خلقو جرمونه معاف کړى او د هغوئ ګناهونه نظر انداز کوى؟ ستا غصه د همېشه دپاره نهٔ
وى، خو تهٔ په رحم ښودلو خوشحالېږې. (۱۹) تهٔ به بيا په مونږ باندې مهربانه شې، تهٔ به زمونږ ګناهونه د پښو لاندې کړې او

زمونږ ټولې بې‌اِنصافئ به د سمندر بېخ ته وغورزوې. ۲۰ او د يعقوب اولاد ته به تهٔ خپل رحم وښائې، تهٔ به د اِبراهيم اولاد ته
رښتونے يې، څنګه چې تا په تېر وخت کښې زمونږ پلار نيکهٔ سره وعده کړې ده.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹